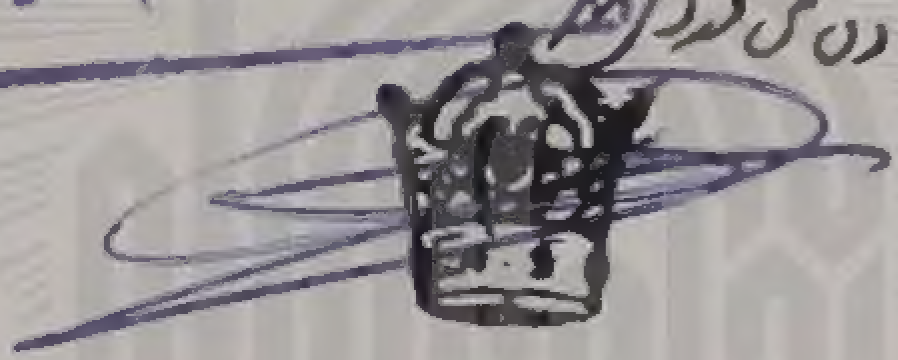
۱ الکافی ... ~~
۲ جامع القواعد در نحو
۳ شرح ارشاد الهادی
۴ مصباح در نحو~~

فهرست [illegible]

اسم کتاب مجموعه (ادبی) .... عربی فارسی

مصحف

مؤلف نجم الدین بن ابراهیم مشهور به محمد صالح ترمذی [؟]

خطی نستعلیق ۱۷ سطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر ۱۰۴۹ هجری ... اوراق ۲۲

جزء کتب .... شماره خصوصی ....

شماره عمومی ۱۲۱۲۷ شماره قبض ....

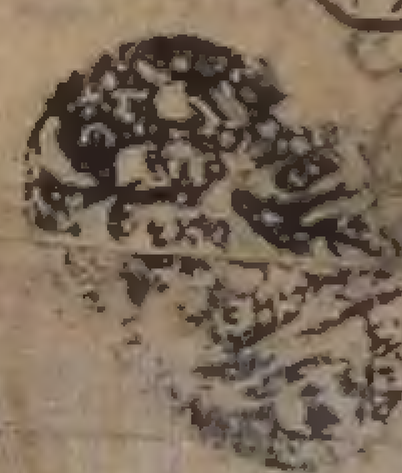
واقف سید جلال الدین تهرانی تاریخ وقف ... ۱۳۶۱

طول ۲۵/۵ عرض ۱۴/۲ شماره صفحات ....

transcrit 1049

عُنَیبه بضم العین المهمله نام آبیست مر بنی [illegible] را
حجر یمن بفتح حاء مهمله و سکون جیم شهر یمامه
دهناء بمد و قصر موضعیست در تمیم
عالج بفتح لام موضعیست در بادیه
مشارف دهناست از دیار عرب

از کتب مرحوم میرزا اسدالله خان [illegible]
[illegible] ۲۲ ذیقعده ۱۳۵۱ قمری
سید عبدالله [illegible]

این یک جلد کتاب مشتمل است بر پنج نسخه در علم صرف
و نحو اول کتاب هوا در صرف دویم جوامع
القواعد در نحو سیم شرح ارشاد
در نحو چهارم مصباح
در نحو

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد از صرف لسان بتصریف متصرفات و مشتقات مصدر حمد و صلوة
نموده میشود که گوشه نشین زاویه محنت و حرمان نجم الدین بن ابراهیم که مشهورست
بملا کلان سمرقندی از اوان خوردی تا غایت هر خورده ریزه که او را از
مطالعه و مذاکره علم صرف بخاطر فاتر رسیده بود در ضمن قواعد صرف
و دلایل و نکات این فن صورت ارتباط و انتظام داده از سواد به بیاض
می آرد تا از و بر صفحه روزگار نقشی باز ماند — غرض نقشیست کز ما باز ماند
که هستی را نمی بینم بقایی — امیدوار چنانست که بعین عنایت منظور اهل نظر گردد
بدان هداک الله که کلمات لغت عرب چنانکه معلوم شده باستقرا و تتبع
سه قسمست اسم مثل رجل فعل مانند نصر و دحرج و حرف چون من و الی و لکن اسم
بر سه نوعست ثلاثی و رباعی و خماسی و فعل بر دو قسم است ثلاثی و رباعی و هیچ یک از اسم
و فعل را بر ثنائی کردو و حرفرا بنا کرده اند بنابر ضعف ثنایی مخفی نماند که این
سخن وقتی است که هیچ اسم ثنایی بر اصل خود بناشد و حال انکه مثل هو و من و ما
موصوله و موصوفه و شرطیه و استفهامیه و تامه و صفتیه را اصلی اصلا معلوم نیست

قولك للمتهيئ للسفر مكة وللمستهلين

الهلال والله باضمار تريد وابصروا ومن الثاني

قوله تعالى بل ملة ابراهيم حنيفا باضمار نتبع

لدلالة كونوا هودا ومنه من فعل هذا

فقلت زيد باضمار فعله والاضمار بدون ذلك لا يجوز

وقريب من ذلك الاضمار على شريطة التفسير

لان الدال عليه لفظ ايضا الا انه

نعقبه